

Noc s Andersenem aneb plavba k nejzazšímu moři

Letošní poslední březnový pátek se v Knihovně Jana Palacha nesl opět v duchu Noci s Andersenem. Celostátní knihovnické akce jsme se zúčastnili již pošesté, tentokrát v námořnickém stylu. Vyhlášené téma totiž znělo Andersen známý-neznámý a připomínalo tak autorovy u nás dosud zcela neznámé pohádky, které nedávno vyšly například v knize Při nejzazším moři. Na palubě jsme tak přivítali 25 malých i větších plavčků, nejmladšímu bylo 5 a nejstaršímu už 12 let.

Kdo přišel dřív, mohl si čekání na oficiální začátek zkrátit procvičováním námořnických uzlů, výrobou papírových lodiček a parníků, anebo vymyšlením vzkazu v lahvi pro případ, že by ztroskotal na pustém ostrově. Hlavní program pak začal tradičně čtením z knížky, letos se četlo právě z Andersenova Při nejzazším moři. A pak už následovala nejočekávanější část programu: bojovka. Nejprve se děti rozdělily do pěti skupinek po pěti a následně mohly vyrazit plnit rozličné úkoly na pěti stanovištích rozmístěných na různých místech knihovny a fakulty.

První stanoviště, Stezka mořeplavců, bylo složeno hned z několika praktických úkolů: malí námořníci si museli ulovit večeři (látkové rybičky), řadili lodě od nejstarší po nejnovější, vydali se hledat Andersenovu knihu s úkolem a učili se skládat papírové lodičky. Nově naučené dovednosti mohli zužitkovat hned na příštím stanovišti, kde bylo úkolem z velkého archu papíru složit "cokoli, co aspoň trochu plave." Již klasickým stanovištěm je fonetická laboratoř, kde děti tentokrát luštily akustický puzzle Plíhalovy písničky Námořnická. Protože však námořníci potřebují mít zdatný nejen mozek, ale i svaly, a navíc musejí být svižní, cvičili se na dalším stanovišti v prolézání pavoučí sítí a

luštění záhadného vzkazu.

Pro některé holky a kluky byl jako každý rok zlatým hřebem bojovky podzemní knižní sklad, odkud se letos linuly zvuky depeší v morseovce, hřmot vlnobití a na monitorech blikaly údaje z radarů a sonarů. Stanoviště *Trampoty v podpalubí* bylo pojaté jako úniková hra. Děti v ponurém skladu totiž uvěznilí piráti (nebojte, s dospělým dozorem a rádčem v jedné osobě) a jejich úkolem bylo najít a rozluštit všechny indicie, zakódované třeba v morseovce, praporkové abecedě nebo skryté v zapeklité matematické úloze. Rozluštěné indicie malé zajatce nakonec dovedly až ke klíči, díky kterému se mohly dostat zpátky na svobodu. Celá hra byla na čas, a i když všechny skupinky nakonec stihly ve dvanáctiminutovém limitu ze skladu uniknout, v některých případech šlo doslova o vteřiny!

Po návratu do Knihovny Jana Palacha dospěláci počítali body, aby se stejně jako vloni stalo celkovým vítězem družstvo modrých (bohužel nám letos chyběl Dan, který si už od prvního ročníku vede přesnou výsledkovou statistiku a tímto ho alespoň zdravíme, Ahoj!). I když oni nakonec stejně zase vyhráli všichni, protože nejdůležitější bylo přece: zúčastnit se!

Po společné večeři se už chystalo (samo a někdy i s pomocí dětí) spaní na galerii knihovny, čistily se zuby, oblékala pyžama, couralo se napít, vyčůrat, nebo se podívat na blikající selfcheck. Následovalo zpívání při kytáře zakončené ukolébavkami, které ale příliš neúčinkovaly, stejně jako čtení pohádky na dobrou noc. Děti si vyžádaly hned dva pohádkové přídávky a až potom většinu přemohla únava. Někteří ještě chvíli brebentili, šeptali, nebo si potají četli vyhrané knížky, ale jinak se prý v knihovně spalo bezva!

knihovníci Knihovny FF UK

Poděkování: Srdečně děkujeme Dětské univerzitě FF UK za podporu při organizaci akce!

foto: Martin Hundák

